

Droom ik of ben ik wakker

naar een Midzomernachtdroom

van William Shakespeare

een bewerking voor kinderen vanaf 8 jaar

door Tjitske Cnossen

Personages

Theseus	- Koning
Hippolyta	- bruid van de koning
Egea	- inwonster van Athene
Hermia	- dochter van Egea
Helena	- vriendin van Hermia
Lysander	- geliefde van Hermia
Demetrius	- verloofde van Hermia
Dissel	- de Timmerman
Spoel	- de Slager
Schaaf	- de Meubelmaker
Wind	- de Bakker
Puck	- de Bosgeest
Oberon	- de Elfenkoning
Titania	- de Elfenkoningin
Spinrag	- Elf
Mosterdzaad	- Elf
Mot	- Elf
Erwtebloesem	- Elf
Jongen	- Titania's lieveling

Puck :*(komt op)*Er was eens, heel lang geleden, in een heel ver land een koning die verliefd werd op een mooi meisje. Op het moment dat dit verhaal ze staat op het punt te gaan trouwen.

Theseus :*(komt op met Hypolite)*
Nou, mooie Hypolite, komt ons bruiloftsfeest dichterbij: nog 4 nachtjes slapen.

Hypolite :Vier nachten zullen nu snel voorbij zijn *(Ze kussen elkaar)*

Theseus :Iedereen moet met ons feestvieren en blij zijn. Ik ben zo vreselijk verliefd.

Puck :Maar niet iedereen was blij. Egeus bijvoorbeeld had zorgen over zijn dochter

Egea : *(komt op met Hermia, Demetrius en Lysander)*
Ik groet U, oh koning

Theseus :Dank U. goede Egea. Wat breng je voor nieuws?

Egea :Vol ergernis kom ik met mijn klacht, over mijn dochter Hermia
Demetrius, treed naar voren. Deze man hier heb ik. Edele heer, haar hand beloofd. Lysander, treed naar voren. Die man daar heeft mijn dochters hart behekst. Jij Lysander, bracht haar hoofd op hol. Je hebt haar verliefd op haar gemaakt door haar allemaal kleine cadeautjes te geven, zoals ringen, vlokjes haar, snoepgoed, boeketjes , fritsels en fratsels. Ze is bezweken voor die onzin. Met list heb je mijn dochters hart gekaapt. Wanneer ze hier vandaag niet voor u zweert met Demetrius te trouwen, dan eis ik toepassing van de oude Atheense wet. Ze is mijn eigendom en ik mag doen met haar wat ik wil
Ze kan kiezen: ofwel trouwen met Demetrius of de dood.

Theseus :Wat zeg jij, Hermia ? Wees wijs, lief kind. Je moeder hoort een godin voor jou te zijn. Demetrius is toch een voortreffelijk man.

Hermia : Mijn moeder kent mij niet, zij kijkt niet met mijn ogen.

Theseus :Jouw ogen moesten met haar oordeel kijken.

Hermia :Ik vraag om vergeving, edele koning. Ik wil graag weten wat mij te wachten staat als ik voor Lysander kies.

Theseus :Of wel de dood, ofwel je leven lang in een klooster. Wees wijs Hermia, doe wat je moeder zegt.

Hermia :En toch doe ik het niet, ik trouw niet met deze man.

Theseus :Hermia, denk na. Neem nog vier nachten de tijd. De dag waarop ik trouw moet je je besluit genomen hebben. Dan zul je trouwen met Demetrius of sterven of non worden.

Demetrius :Blijf niet zo koppig, Hermia; en jij Lysander vergeet de onzinnige aanspraak op mijn recht.

Lysander :Jij hebt haar moeders liefde, Demetrius; trouw met haar en geef mij Hermia (*Egea maakt slaande bewegingen*) Mijn liefde is groter dan die van hem.

Demetrius :Nietes

Lysander :Welles

Demetrius :Nietes

Lysander :Welles. Hij heeft Helena het hof gemaakt en nu is ze heel erg dol op hem. Uitzinnig verliefd op hem

Demetrius :Jij valse.....

Lysander :Jij bent zelf vals

Theseus :Stilte, Hermia, je zult je vader gehoorzamen. Kom, we gaan. Ik heb nog het één en ander met jullie te bespreken.
(*Iedereen af, behalve Lysander en Hermia,*)

Hermia :Mijn Lysander, wat doen we nu?

Lysander. :Luister, Hermia. Ik heb een rijke tante, ze woont hier ver vandaan. Ze mag me graag en beschouwt me als haar zoon. We gaan naar haar toe en trouwen daar. De Atheense wet geldt daar niet en we kunnen daar lang en gelukkig leven. Kom morgenavond naar het bos bij de dikke boom, dan vluchten we samen.
(*Helena is opgekomen en hoort hen praten, ze zien haar niet. Ze kussen elkaar en gaan af*)

Helena :Ik heb het mooi gehoord. Ze gaan vluchten. Maar als ze weg is blijft Demetrius altijd aan haar denken en krijg ik hem nooit. Als ik het hem vertel zal hij misschien zo boos op haar worden dat hij haar niet meer wil en uit dankbaarheid met mij trouwen. Ik ben tenslotte wel net zo mooi en lief als Hermia.

TWEEDE TONEEL

Dissel (*Dissel, Spoel, Wind, Schaaf, komen op*)
:Is het hele gezelschap compleet?

Spoel :Je kan ze het best allemaal ineens man voor man afroepen, zoals ze op het lijstje staan.

Dissel :Hier heb ik de lijst met alle namen van de mensen die meespelen in het toneelstuk dat voor de koning op zijn bruiloft wordt opgevoerd.

Spoel :Luister beste Pieter Dissel, vertel eerst waar het stuk over gaat, lees dan de namen op van het rijtje af. Mannen ga wat uit elkaar staan.

Dissel :Wel, ons stuk is de zeer jammerlijke komedie en zeer gruwelijke dood van Pyramus en Thisbe

Spoel :Een heel mooi stuk, dat verzeker ik jullie; kom beste Pieter, lees nu de spelers op.

Dissel :Geef antwoord als ik je naam roep. Klaas Spoel, de slager,

Spoel :Ik ben er, zeg welke rol ik heb en ga dan verder

Dissel :Jij speelt de rol van Pyramus

Spoel :Wat is Pyramus, lief of gemeen?

Dissel :Heel lief en hij is ook verliefd en steekt zichzelf uit liefde dood.

Spoel :Hun ogen zullen tranen als ik het natuurlijk speel; als ik het doe laat het publiek dan zakdoeken meenemen

Dissel :Wouter Wind, de bakker

Wind :Hier, Pieter Dissel

Dissel :Wind, jij moet Thisbe spelen

Wind :Wat is Thisbe, een dolende ridder?

Dissel :Dat is een dame waar Pyramus verliefd op is.

Wind :Nee, toe, laat me niet voor vrouw spelen; mijn baard begint door te komen

Dissel :Dat geeft niet; je speelt het met een masker op en je mag net zo'n fijn stemmetje opzetten als je wilt.

Spoel :Als ik mijn gezicht mag verbergen laat mij dan ook Thisbe spelen. Ik zal een monsterlijk klein stemmetje opzetten. "Thisbe!-. Ah Pyramus mijn harteduijfe Hier ben ik, je Thisbe-lief.

Dissel :Nee, nee, jij moet Pyramus spelen en jij, Wind, Thisbe

Spoel :Goed, ga verder.

Dissel :Schaaf, de meubelmaker. Jij speelt de rol van de leeuw. En nu zijn, hoop ik alle rollen verdeeld.

Schaaf :Heb je de rol van leeuw op papier staan? Als dat zo is, geef hem mij dan want ik leer nogal langzaam.

Dissel :Je kan het zo voor de vuist weg doen, je hoeft enkel maar te brullen.

Spoel :Laat mij de leeuw ook spelen. Ik zal brullen dat het een lieve lust is. Ik zal er op los brullen....

Dissel :Jij kan alleen de rol van Pyramus spelen; want Pyramus is zo'n knappe man met zo'n mooi gezicht en zo deftig, dat jij die alleen kan spelen.

Spoel :Goed, dan neem ik het op me.

Dissel Hè, hè, dan spreken we morgennacht af om te repeteren. We gaan naar het bos bij de dikke boom.

Spoel :We zien elkaar morgenavonden dan zullen we heel obscenisch repeteren, vol goede moed. Doe je best en ken je tekst, ajuus

TWEEDE BEDRIJF, EERSTE TONEEL

Puck :In datzelfde bos gebeuren vele dingen die mensenogen niet kunnen zien. Jullie denken misschien dat die bloemen en de bomen zomaar groeien 'Maar zo is het niet, daar zijn dag en nacht elfen aan het werk. Zij krijgen de opdrachten van de Elfenkoningin en koning Titania en Oberon.

Erwtebl. :Ik maak alle dingen mooi, hier een bloem en hier een tooi. Hier een kleur en daar wat geur. (*Puck pest haar*) Oei wat is dat, de wind? Als het Oberon maar niet is, want straks komt Titania met haar elfen.

Puck :Wat Titania.! Maar dat kan niet. Oberon geeft hier een groot feest. Ze mogen elkaar niet zien. Ze hebben ruzie omdat Titania een heel mooie jongen om zich heen heeft en Oberon jaloers is

Erwtebl. :Jij bent het, schelm, pestkop.
Puck :Daar komt Oberon aan.

Erwtebl :En daar Titania, hoe moet dat gaan?
(*Ze komen op, Titania speelt met de jongen, ziet O. niet. Oberon probeert stiekem de jongen te stelen. Hij heeft hem bij een arm, ze merkt het en trekt hem weg*)

Titania :Blijf met je vieze po.....

Oberon :Geef mij dat kind, dan sluiten we vrede

Titania :Ik voed hem op uit vriendschap voor zijn moeder die bij zijn geboorte stierf

Oberon :Jij bent verliefd op hem, vuile teef.....ik zal je

Titania :Wat wou jij met je jaloezie. Je hebt al ellende genoeg gebracht door je woede Alles te laten overstromen en de oogsten te laten mislukken. Arme mensen en dieren die hieronder moeten lijden.

Oberon :Ik maak het goed, ook met de mensen als je me de jongen geeft.

Titania :Nooit

Oberon :Dan. Donder, donder.....ggrrrrrr. Donders (*er klinkt harde donder*)

Titania :Ga mee elfen, hier blijven we niet op deze plek. (*Titania en elfen af*)

Oberon :Puck, haal voor mij een bloem, genaamd liefdesgril. Hij ziet er purperrood uit En iedereen die het sap van deze bloem in zijn ogen gedruppeld krijgt, wanneer hij slaapt wordt dolverliefd op wat hij of zij als eerste ziet als ze wakker wordt Haal het kruid, maar wees snel.

Puck :In vier maal tien minuten ben ik heel de wereld rond.

Oberon :Als ik het sap heb druppel ik het in Titania's oog. Zodra zij dan ontwaakt wordt zij verliefd op ieder schepsel dat ze het eerst ziet. Hopelijk is het een stier of een domme aap. Ha,ha.
En voordat ik de betovering wegneem, wat ik met een ander kruid weer kan doen, eis ik dat ze mij de jongen geeft. Maar wie komt daar? Ik ben onzichtbaar en ga luisteren (*Demetrius en Helena komen op*)

Demetrius :Ik wil je niet en daarom, volg mij niet. Waar is Lysander? Waar is Hermia? Maak dat je wekomt, ik hou niet van je , ik wil niet van je houden.

Helena :En daarom juist heb ik je nog meer lief. Ik ben je hond en daarom, Demetrius, hoe meer je trapt hoe meer ik kruip. Laat mij jouw hond zijn, altijd bij jou als hond. (*ze blaft en kruipt, Demetrius trapt haar van zich af, beiden af*)

Oberon :Nimf, wees gerust; eer hij het bos verlaat is hij het die smeekt, ben jij het die hem versmaadt

(Puck komt op)

Puck :Hier heb ik hem.

Oberon :Ik dank je. Nu ga ik op zoek naar Titania en druppel het sap in haar ogen, Ha,ha,ha. Puck, neem er ook van en zoek een jong stel dat hier in het bos ronddoelt. Zij is smoorverliefd en hij wil haar niet. Bestrijk zijn ogen. Doe het zo dat als hij wakker wordt zij de eerste is die hij ziet.

Puck :Vrees niet mijn vorst, mijn taak is zo gedaan. *(Oberon en Puck af)*

TWEEDE TONEEL

Titania. :Zing mij in slaap. Dan aan het werk en laat mij rusten hier

KOOR :*Guten abend, gut nacht enz. ze gaan steeds zachter zingend af, terwijl Oberon stiekem kijkt ; hij drukt de bloem op haar ogen)*

Oberon :Guten abend, gut nacht, Titania slaap zacht. Wat je ziet bij het ontwaken daar zal jij verliefd op raken. Ik hoop dat het in elk geval iets afzichtelijks wezen zal. *(Oberon af, Lysander en Hermia op)*

Lysander :Mijn lief, dit dwalen heeft je afgemat, En ik ben eerlijk gezegd de weg ook kwijt; als je het goed vindt rusten we hier wat uit. *(Ze gaan zitten, Lysander wil haar omhelzen, ze weert lachend af, hij probeert het nog een keer)*

Hermia :Nee Lysander, we zijn nog niet getrouwd.

Lysander :Maar Hermia, ik bedoelde het onschuldig; wij zijn toch één, één hart, één bed, Twee zielen, man en vrouw.

Hermia :Je kan het aardig zeggen, Lysander.*(Hij wil haar weer omhelzen, zij wijst hem een plaatsje)*

Lysander :Slaap zacht, lief.

Hermia :Jij ook, liefste *(Puck komt op, ziet ze liggen)*

Puck :Ah, eindelijk gevonden; dit moet de Athener zijn, ik zie het aan zijn jas. Zo, jij zult dat meisje niet meer kwellen, schavuit. Nu snel terug naar Oberon. *(Puck af, Demetrius en Helena komen hard lopend op)*

Demetrius :Ik beveel je. Blijf en laat me met rust.

Helena :Laat me niet alleen, Demetrius, Ik weet de weg niet. Ik ben bang.

Demetrius :Blijf of ik vermoord je. Ik ga.

Helena :*(heel hard huilend)* Hermia heeft zo'n geluk en ik zo'n ongeluk, waarom is dat? Ik ben ook zo lelijk. Wat is dat? Lysander? Is hij dood? Of slaapt hij? Lysander, word wakker!

Lysander :Hemelse Helena ! O wonderwezen, waar is Demetrius? Hij is het waard dat ik die schurk doe sterven door mijn zwaard

Helena :Doe dat niet, Lysander, Hermia houdt toch van jou?

Lysander :Maar ik wil Hermia niet meer. Ik wil jou. Wat een ogen en die mond, Verrukkelijk!

Helena :Spot niet zo met mij. Je bent gemeen. Demetrius wil me niet en nu pest jij me ook nog. Wat een gemene mannen, bah

Lysander :Wat een vrouw ! Wouw! Slaap jij maar, Hermia en loop me niet meer na. Ik heb genoeg van jou. Alsof ik te veel snoepjes gegeten heb, blèh.
(Helena is weggerend, Lysander er achteraan)

Hermia :Help mij, Lysander. Ik had een heel nare droom. Wat is dat? Een beest, ah! Help Lysander, waar ben je Hoor je me niet. Liefste, help!
(Kruipt zoekend rond en gaat kruipend af. Titania blijft slapend achter)

DERDE BEDRIJF, EERSTE TONEEL

(Dissel, Schaaf, Spoel, Wind komen op)

Spoel :Zijn we d'r allemaal?

Dissel :Krek op tijd en dit is een mirakels goeie plaats voor onze repetitie. Zo, we gaan nu alles precies zo, met de gebaren erbij en alles zoals we het voor de koning gaan opvoeren.

Spoel :Pieter Dissel?

Dissel :Wat is er, Spekkie Spoel?

Spoel :Er zijn dingen in dit toneelstukje dat de koning en de koningin niet leuk zullen vinden. In de eerste plaats , Pyramus moet een zwaard trekken om z'n eigen mee dood te steken, daar kunnen de dames niet tegen. Wat heb je daar voor oplossing voor?

Schaaf :Sakkerloot, dat is verschrikkelijk.

Wind :Ik geloof dat we, als je 't goed beziet, dat doodsteken eruit moeten laten.

Spoel :Om de dooie dood niet; ik heb iets bedacht waardoor alles in orde komt. Jullie schrijven een stukje tekst dat ik dan mag zeggen. Ik zeg dan dat we met onze

zwaarden geen kwaad zullen doen en dat ik me niet echt doodsteek en dat ik Pyramus eigenlijk niet ben, maar Spoel, de slager. Dan is het minder verschrikkelijk.

Dissel :Goed, wij schrijven zo'n stukje. Kunnen we dan nu repeteren?

Schaaf :Zullen de dames dan niet bang zijn voor de leeuw?

Wind :Daar ben ik ook bang voor, dat kan ik je wel vertellen.

Spoel :Mannen, jullie hebben gelijk. Een leeuw zo tussen de dames te brengen dat is iets jjselijks, want er is geen gruwelijker roofvogel dan een leeuw; daar moeten we rekening mee houden.

Schaaf :Daarom moet er ook een stukje voor mij komen waarin ik zeg dat ik geen leeuw ben.

Spoel :Ja, en de helft van zijn gezicht moet te zien zijn door de leeuw zijn hals. En hijzelf moet dan daar doorheen spreken en iets zeggen met hetzelfde defect. "Dames" of "Scone dames" Ik zou u willen vragen, of ik zou u willen verzoeken, of ik zou u willen smeken niet bang te zijn, niet beven als u denkt dat ik een leeuw ben. Nee, ik ben niets van dien aard, ik ben een mens en laat hem dan zijn naam noemen en zeggen dat hij Schaaf, de meubelmaker is

Dissel :Goed, zo doen we het. Dan is er nog iets: we moeten een muur hebben; want Pyramus en Thisbe, Staat in het verhaal, praatten met elkaar door de spleet in de muur.

Wind :O, jeetje, hoe moet dat dan? Wat zeg jij, Spoel?

Spoel :Eén van ons moet de muur verpresenteren., Laat hem een beetje specie of wat kalk bij hem hebben om te veruitdrukken dat hij de muur is . En dan moet hij zijn vingers zo houden en door die spleet moeten Pyramus en Thisbe dan fluisteren

Dissel :Als dat kan is alles voor elkaar. Kom zitten, alle mensenkinderen, en repeteer je rollen Pyramus, jij begint. En als je je tekst hebt gesproken ga dan achter die struik daar; en zo komt iedereen op als hij zijn wachtwoord hoort.
(*Puck verschijnt op de achtergrond*)

Puck :Wat voor boerenpummels brallen hier vlak bij de wieg van de Elfenkoningin. Wat, een toneelstuk? Dan ben ik publiek, Een speler ook misschien als ik de kans zie.

Dissel :Spreek Pyramus, jij Thisbe, kom naar voren.

Spoel :Thisbe, zoals een roosje heerlijk geurt,

Dissel	:Heerlijk! Heerlijk!
Spoel	:Heerlijk geurt. Zo geurt uw adem, liefste Thisbe mijn . Maar hoor een stem. Ik keer spoedig tot u weer. Wacht tot ik weldra bij u terugverschijn. (<i>Spoel af</i>)
Puck	:Een vreemde Pyramus, die ga ik eens even plagen. (<i>Puck af</i>)
Wind	:Moet ik nou wat zeggen?
Dissel	:Natuurlijk, nou moet jij. Want je moet begrijpen dat hij alleen maar even is gaan kijken naar een geluid dat hij heeft gehoord en zo meteen weer terugkomt
Wind	:O, straallicht Pyramus, hoogst leliewit van kleur. Zo blozend als de roos van d'édle egelantier gij pronkjuweel, o gij , der jongemannen keur, trouw als het trouwste paard, dat nooit vermoeid en wier, “k ontmoet u, Pyramus ,bij Ninniy’s graf.
Dissel	: “Ninus”graf, man. Maar dat moet je nu nog niet zeggen, dat is je antwoord aan Pyramus. Jij zegt je hele rol achter elkaar op, met wachtwoorden en al. Pyramus opkomen! Je wachtwoord is al geweest; het is “vermoeid en wier”
Wind	:O, trouw als het trouwste paard dat nooit vermoeid en wier. (<i>Puck en Spoel komen op, Spoel met ezelskop</i>)
Spoel	:O, ware ik schoon, Thisbe, ik ware u eeuwig trouw
Dissel	:O.monsterlijk! O spookachtig!! We zijn behekst! Bid mannen! Vlucht mannen! Help! (<i>Ze rennen weg</i>) Goeie God, Spoel, je bent helemaal getranfigureerd.
Puck	:‘k Zit jullie na en drijf jullie rond en rond! Door bos, moeras, struik, dorens, Heen en weer, Dan weer als everzwijn, dan weer als hond, een paard, een vuur, Een aangeschoten beer. En knor en blaf en bries en vlam en brom als zwijn, hond paard,vuur, beer,om en om.
Spoel	:Ik snap het wel. Die rotzakken, ze willen een ezel van me maken, me bang maken,maar dat zal ze niet lukken . Ik ga hier geen stap vandaan, wat ze ook proberen. Ik ga hier een beetje heen en weer lopen en zing intussen een liedje, dan horen ze dat ik niet bang ben (<i>zingt</i>) De merel in zijn zwart gewaad, zijn snavel geel als struif, de lijster die zo lieflijk slaat de kievit met zijn kuif. (<i>Titania wordt wakker van zijn gezang</i>)
Titania	:Welke engel wekt mij uit mijn bed van bloemen?
Spoel	:De leeuwerik, mus en nachtegaal, de koekoek grijs van kleed, wiens roep zo menig heer gemaal al te toepasselijk weet.
Titania	:O, liefvallige sterveling, zing opnieuw, u zingt zo prachtig. Wat bent u mooi, ik zwicht; Ik heb u lief op het eerste gezicht

Spoel :Goeie God, wat een mooie jonkvrouw. Ze spot met me. Ik denk dat ik toch mijn vrienden maar achterna ga.

Titania :Nee,nee, geen vlucht uit mijn gebied. Je zult hier blijven, of je wilt of niet. Ik hou van je. Ga mee, mijn lief, mijn leven. Ik zal je Elfen als bedienden geven, Mot! Erwtbloesem! Spinrag! Mosterdzaad! (*de elfen komen op*)

Erwtb :Hier ben ik !

Spinrag :En ik !

Mot :En ik !

Mosterdz :En ik!

Allen :Waar gaan we heen?

Titania :Wees hoffelijk en attent voor deze heer.Voed hem met druiven, bramen, zoete peen moerbeien, groene vijgen, 't beste alleen . Buig nu voor hem!

Ertwtb :Dag, sterveling!

Mot :Dag!

Spinrag :Dag!

Mosterd :Dag!

Spoel :Ik dank u edelheden recht hartelijk. Mag ik u verzoeken om uw edelheids namen?

Spinrag :Spinrag.

Spoel :Ik hoop u beter te leren kennen, beste heer Spinrag. Uw naam edele heer?

Erwtb :Erwtbloesem.

Spoel :Ik bid u, doe mijn eerbiedige groeten aan uw moeder, mevrouw Peulenschil en aan mijnheer Doperwt, uw vader. Beste heer Erwtsoep, ik hoop u beter te leren kennen. Uw naam, als ik vragen mag, heer?

Mosterd :Mosterdzaad.

Spoel :Aha, mosterd, lekker op een kroket of worstje. Ik hoop u ook beter te leren kennen.
(*Oberon en Puck komen ongezien op*)

Titania :Kom elfen, voer hem naar mijn lustwaranda. De maan schijnt zo mooi en wij gaan een liefelijke nacht tegemoet. (*Ze omhelst Spoel, die wil wat zeggen, ze doet haar hand voor zijn mond*)

TWEEDE TONEEL

Oberon :Nog mooier dan ik had durven hopen, Puck. Maar heb je ook het sap op het oog van de Athener gedaan, zoals ik je opdroeg, knaap?

Puck :Dat is ook gebeurd heer, hij was diep in slaap, het Atheense meisje naast hem. Als hij daar ontwaakt valt zijn blik het eerst op haar.
(*Demetrius en Hermia komen op*)

Oberon. :Daar komt hij aan; zorg dat hij ons niet ziet.

Puck :Dat is het meisje, maar de man is het niet.

Demetrius :O, Hermia, ik ben zo verliefd op jou, verstoot mij niet.

Hermia :Heb jij Lysander in zijn slaap vermoord, zet dan je slachterarbeid verder voort en dood ook mij. Hij was mij zo trouw als de zon de dag. En hij zou wegvluchten en mij hier achterlaten? Ik geloof er niets van. Nee, jij hebt hem vermoord; zo kijkt een moordenaar, zo grimmig en gemeen.

Demetrius :Nee, zo kijkt iemand die vermoord wordt.

Hermia :Waar is mijn Lysander? Waar is hij? Ah, beste Demetrius, geef hem terug aan mij!

Demetrius :Ik wierp zijn lijk nog liever voor mijn honden.

Hermia :Weg, beest! Weg schoft! Heb je hem echt vermoord in zijn slaap? Jij die hem nauwelijks aan durfde zien. Slang, adder; Wees eerlijk, wees het voor mij.
(*zij schopt en slaat hem*)

Demetrius :Je weet van woede niet meer wat je doet. Hij is niet dood, hij leeft.

Hermia :Mij zie je nooit meer terug. Of hij nu dood is of levend.

Demetrius :Haar volgen heeft geen zin, ze is te boos. Phoe,phoe, wat ben ik moe. Ik ga slapie doen.(*Hij gaat liggen en slaapt*)

Oberon :Wat heb je nu gedaan? Je hebt je vergist. (*slaat Puck om de oren*)
Vlug, ga door het bos, ga nog vlugger dan de wind. Kijk of je het meisje Helena vindt. Probeer haar hier te brengen terwijl ik met het sap zijn oog besprenkel.

Puck :Ik ga, ik ga, zie hoe ik ga, de pijlen van de liefde achterna.
(*Oberon druppelt sap in Demetrius' oog, Puck komt op met Helena en Lysander*)

Lysander :Helena, toe alsjeblieft, ik hou echt heel veel van je. Het is geen spot, geloof me nou.

Helena :En je zwoer Hermia trouw. Hoe kan dat nou..... Ooooh ,ik wou.....
(*ze huilt en valt over Demetrius*)

Demetrius :O Helena, nimf, volmaakte hemelse godin.

Helena :Nee. O, hel jij drijft ook al de spot met mij. Wat zijn jullie dappere mannen om zo gemeen te doen tegen een arm meisje. En ik heb al zoveel verdriet.

Lysander :Hou op, Demetrius, je doet haar verdriet, Hermia wordt jouw vrouw, Ik trouw met Helena.

Demetrius :Lysander, hou je Hermia maar, ze is niets voor mij. Ik hield van haar, maar dat is nu voorbij.
Ik hou nu van Helena. Kijk, daar komt jouw liefje aan.

Hermia :Lysander, eindelijk heb ik je gevonden. Waarom was je weggegaan, mijn lief?

Lysander :De liefde dreef mij.

Hermia :Maar welke liefde was het die jou dreef?

Lysander :Ik hou van Helena, die in de nacht meer licht verspreidt dan heel de sterrenpracht . Waarom loop je me na? Ga weg ,ik haat je.

Hermia :Je zegt niet wat je denkt, je houdt me voor de gek.

Helena :Gek ja, jullie zijn allemaal gek. Dus jij speelt hun spelletje mee. Gemene heks. Ik dacht dat we vriendinnen waren, we deelden altijd alles samen en speelden als twee zusjes met elkaar. En nu ben je zo achterbaks om met hun tegen mij.....Ooooh, arme ik.

Hermia :Wat krijgen we nu, niet ik spot met jou, jij spot met mij. Lysander, zeg jij dan wat.

Helena :Heb jij Lysander dan niet opgestookt om mij achterna te gaan en te doen of hij verliefd op mij is? En ook: Demetrius je andere aanbieder die mij daarstraks nog trapte als een hond. Ik heb er genoeg van, ik ga! (*wil weggaan Lysander houdt haar tegen*)

Lysander :Blijf, liefste Helena. Mijn hart, mijn ziel, mijn leven, zoete Helena.

Helena :O, schitterend!

Hermia :Liefste, pest haar toch niet zo.

Demetrius :Ja, laat haar met rust, kom liefje, we gaan.

Lysander :Laat haar los.

Demetrius :Ik hou meer van haar dan jij.

Lysander :Trek je degen en bewijs het maar.

Demetrius :Kom op!

Hermia :Lysander, wat betekent dit?

Lysander :Laat los, jij zwarte heks, laat los, jij kat,jij tang.

Hermia :Hoe kom je toch zo woest en zo veranderd, mijn lief?

Lysander :Je lief? Weg,tanig mormel, weg.

Hermia :Is dit een grap?

Helena :Ze houden het spel lang vol!

Demetrius :Scheer je weg, Lysander

Lysander :Laat dat, ik haat je.

Hermia :Niets kan mij erger treffen dan jouw haat. Je haat mij, maar waarom, waarom toch, lief. Ben ik niet Hermia en jij Lysander?

Lysander :Ja, maar ik wil je nooit meer zien. Ik hou van Helena.

Hermia :Och, ik arme! (*tot Helena*) jij toverkol! Jij kankerbloesem!, jij liefdesdief! Zo jij komt in de nacht en steelt het hart van mijn geliefde?

Helena :Oh, jij valse, hypocrite pop!

Hermia :Pop? Waarom pop? O, nu snap ik het. Ze heeft laten zien hoe lang en slank zij is, en heeft ,omdat zij groter is, hem met haar lengte ingepalmd. Ben jij zo gestegen in zijn gunst omdat ik kleiner ben, een dwerg bij haar. Zeg op, hoe klein ik ben, geverfde bonenstaak! Toch niet zo klein dat ik niet met mijn nagels bij jouw ogen kan.

Helena :Heren, al drijven jullie de spot met mij, houdt haar alsjeblijft op afstand Zorg dat ze me niet slaat. Misschien denken jullie dat ik haar, omdat ze iets kleiner is,best aankan.

Hermia :Kleiner? Alweer dat kleiner.

Helena :Toe, laat me gaan. Je ziet hoe schuchter en verward ik ben.

Hermia :Ga dan!

Lysander :Kom, weg jij, dwerg. Jij, jij uk, jij pover polletje varkensgras, jij krielkip, erwt.

Demetrius :Wat sloof je je toch uit voor iemand die van jou niets hebben moet. Laat haar nu gaan anders krijg je met mij te doen.

Lysander :Haar laten gaan, dat nooit. Kom maar op, dan zullen we eens zien wie Helena krijgt. (*Ze gaan vechtend af*)

Hermia :Al dat geruzie komt alleen door jou; wacht, loop niet weg.

Helena :Ik vertrouw je niet. Ik blijf niet bij een kat als jij. Jouw handen zitten losser maar mijn benen zijn langer. (*Helena rent weg, Hermia er achteraan*)

Puck :Een vrouw, twee mannen het hoofd op hol. Heel de wereld is te dol. Niets wekt zo mijn lachlust op ,als de wereld op zijn kop.

Oberon :Doe je het expres, Puck?

Puck :Nee, heus, vorst van schimmen, het was een vergissing. U had toch gezegd :Je herkent hem aan zijn “Atheense kleed”. En dit was een Athener. Maar ik vind dit geharrewar wel leuk. HI,HI.

Oberon. :Verliefd zijn ze en vechten, zie ze gaan. Vlug, haast je, Puck, hang wolken voor de maan. Zodat het zo donker wordt dat die twee vechtersbazen elkaar niet kunnen zien. Breng ze in verwarring en laat ze elkaar niet raken. Druppel als ze slapen dit sap in Lysanders ogen, dit is het tegengif, zodat hij alles weer ziet als voorheen.Dan kunnen eindelijk, als ze terug zijn in Athene, de juiste mannen met de juiste vrouwen trouwen. En daarna ga ik naar mijn koningin om de jongen te vragen. Dan breek ik ook haar betovering en dan komt alles weer goed.

Puck :Hè, wat jammer, dat er een goed einde aan dit sprookje zit. Maar er kan nog van alles gebeuren, wacht maar af. Hi! Hi! Daar komt er één.

Lysander :Waar ben je Demetrius? Antwoord mij.

Puck :Hier schurk, mijn degen getrokken. Waar ben jij?

Lysander :Ik vind je wel, pas op.

Puck :Volg, ga mee, naar het open veld.

Demetrius :Lysander, jij, zeg iets! Wegloper, lafaard, waar ben je heen? Achter een boom?

Puck :Hé jij, lafaard! Waar blijf je, bluffer, ben je bang. Kom dan, melkmuil, kom dan, bange haas. Je vecht met luchtkastelen, arme dwaas.

Demetrius :Hé, ben je daar?

Puck :Hoor je mijn stem? Draai je om en volg mij maar. (*Puck en Demetrius af, Lysander op*)

Lysander :Steeds rent hij voor mij uit en scheldt me uit, en als ik er dan ben is hij verdwenen. Hij is zo vliegensvlug. En ik zie niks. Ik rust even uit. Morgen ga ik verder vechten. (*Lysander slaapt in Puck en Demetrius komen op*)

Puck :Ho, ho, ho, lafaard, kom dan snel.

Demetrius :Blijf staan als je durft. Ik zie je wel. Je rent maar rond. Ik ben zo moe, ik ben aan slapen toe. Maar morgen zul je er van lusten. (*Demetrius slaapt in*)

Helena :Oh, wat een vreselijke nacht, een nachtmerrie. Was ik maar terug in Athene. Ik ga mezelf in slaap huilen.

Puck :Drie? Nog een verwacht ik hier. Twee van elke soort is vier. Kijk, daar komt ze, triest en droef, wat is Cupido een boef.

Hermia :Nog nooit was ik zo moe, nooit zo verdrietig. Zelfs kruipen gaat niet meer, ik ben zo moe. (*Ze gaat liggen en slaapt*)

Puck :Slaap gezond, op de grond; jouw verdriet, minnaar vliedt, als ik je oog dit sap ingiet. (*druipt sap in Lysanders oog*) Hansje krijgt zijn Jansje, ieder diertje zijn pleziertje.

VIERDE BEDRIJF, EERSTE TONEEL.

(Allen slapen nog, Titania en Spoel komen op met Erwtbloesem, Spinrag, Mot, Mosterdzaad. Oberon ongezien op de achtergrond)

- Titania :Kom, vlij je naast mij op dit bloembed hier, opdat ik je fluwelen wangen streel, je zacht glad hoofd met muskusrozen sier en je fraai flapoor kus, mijn pronkjuweel.
- Spoel :Waar is Erwtbloesem?
- Erwtbl :Hier ben ik.
- Spoel :Krab mij op mijn hoofd, Erwtbloesem. Waar is mosjeu Spinrag?
- Spinrag :Hier ben ik.
- Spoel :Mosjeu, breng mij wat honing. Waar is mosjeu Mosterdzaad?
- Mosterdz :Wat is er van uw verlangen?
- Spoel :Niets, beste kalverier, behalve dat u Spinrag helpt met krabbelen. Ik moet naar de kapper. Ik ben zo wonderlijk harig in mijn gezicht.
- Titania :Maar liefste, wil je niet luisteren naar muziek?
- Spoel :Ik heb een behoorlijk goed oor voor muziek, laat maar eens wat op de ketel en de klepper horen.
- Titania :Of zeg mij, liefste, wat je eten wil.
- Spoel :Ik zou graag wat van die droge haver vermalen. Maar ik heb ook best trek in een flinke baal hooi. Maar toch, ik bid u, laat niemand van uw volkje mij storen. ik voel dat er ieder ogenblik een diepe slaap over mij heen kan vallen.
- Titania :Slaap dan en ik zal je wiegen in mijn armen. Elfen, verdwijnen en laat ons nu alleen.*(Elfen af)* zo slingert zich de winde teder om de zoete kamperfoelie. Oh, hoe bemin ik je, oh, hoe aanbiddelijk ben je. *(Titania en Spoel vallen in slaap)*
- Oberon :Wees welkom, Puck, is dit geen fraai tafereel? Toch wekt haar waanzin nu mijn meelij op. Toen ik haar daarstraks zag zwerven door het bos, op zoek naar bloemen voor dit wangedrocht, deed ik net of ik jaloers was omdat zij met kransen bloemen dat stomme ezelshoofd probeerde op te sieren. Toen smeekte zij mij om niet boos te zijn. Ik vroeg haar om het wisselkind, dat ze mij dadelijk gaf en door haar Elfen naar mijn domein liet dragen. Nu ik de jongen bezit zal ik haar ogen verlossen van haar zinsbegoocheling. Kom Puck, verlos jij deze Atheense vrijer van zijn zonderlinge kop. Zodat hij, als hij wakker wordt met de anderen veilig terug kan keren en hij zich dit alles herinnert als een droom. Maar eerst wil ik mijn koningin bevrijden *(Hij druppelt sap op Titania's ogen)*

Wees weer als je was voordien. Zie weer als je placht te zien. Titania, mijn koningin, ontwaak.

Titania :Welk droombeeld spon mij in? Ik verbeelde me dat ik verliefd was op een ezel.

Oberon :Daar ligt je lief.

Titania, :Hoe kon ik zo begoocheld zijn. Oh, ik walg van dat gezicht. mijn ogen.....

Oberon. :Stil mijn lief. Puck, neem die kop weg van zijn hoofd. Titania, muziek; die het vijftal hier nog dieper doet slapen.

Titania :O, muziek. die zoete wonderen wekt. (*zachte muziek klinkt*)

Puck :(*Puck neemt de ezelskop weg*) Word wakker , dwaas, en kijk met je eigen ogen.

Oberon :Klink op, muziek! (*muziek gaat over in dans*) Kom koningin , geef mij je hand, dansend verlaten wij dit slapersland. Opnieuw is nu ons liefdesvuur ontbrand, morgen zijn alle liefdesparen samen.

Puck :Luister koning, hoor ik 't niet? De ochtendleeuwerik zingt zijn lied.

Oberon :Liefste, in stilte gaan wij kijken. De nacht vlucht weg, wij moeten wijken mee met het duister, sneller dan de maan om en om de aarde gaan.

Titania :Kom mijn vorst, nu keert het tij en vertel me hoe men mij , met die stervelingen vond, slapend op de kille grond.

(*Oberon en Titania af, de vier minnaars en Spoel slapen nog.*)

(*Theseus, Hippolyta, Egeus op*)

Theseus :Eindelijk is het dan zo ver, mijn liefste, de dag is aangebroken, waarop wij in het huwelijk treden, mijn bruid.

Hippolyta :Ik ben de gelukkigste bruid van het hele land. (*ze struikelt over iemand*)

Theseus :Wie liggen daar?

Egea :Mijn vorst, het is mijn dochter die daar ligt. Dit is Lysander, dit Demetrius en dit is Helena. 't Verbaast me dat ik hen hier samen vind.

Theseus :Zij kwamen hier in alle vroegte samen voor 't vieren van de lenteriten. Hier in 't bos ter ere van ons huwelijksfeest. Egea, is dit niet de dag dat Hermia haar keus bekend moet maken?

Egea :Zo is 't mijn vorst..

Theseus :Kom, wek dan deze dromers (*ze worden wakker*) Goede morgen vrienden, de lente is begonnen en deze vogels hebben nog geen nest?

Lysander :Vergeef ons heer. (*de minnaars knielen*)

Theseus :Sta op. Ik weet dat jullie vijanden en rivalen zijn; vanwaar die eendracht zo opeens? Hoe komt het dat jullie, zo vol haat en jaloezie, zo vredig naast elkaar slaapt.

Lysander :Mijn vorst, ik weet het niet, ik droom nog half. Hoe wij hier kwamen? Ik weet het niet. Maar ik geloof dat ik en Hermia hier waren om te vluchten naar een plaats waar de Atheense wet ons niet treffen kon.

Egea :Genoeg, genoeg, mijn vorst; genoeg gepraat! Ik eis nu dat de Atheense wet wordt uitgevoerd. Ze wilden vluchten, ja, Demetrius. En ons zodoende allebei beroven. jou van je vrouw, mij van mijn moederrecht.

Demetrius :Mijn vorst, de mooie Helena vertelde mij van hun plan stiekem naar het bos te vluchten; Uit woede ben ik ze achterna gegaan en uit liefde volgde Helena mij weer. Maar er is iets geheimzinnigs met ons gebeurd; en nu is mijn liefde voor Hermia als sneeuw voor de zon verdwenen. Eerst vond ik Helena heel lief maar ik vond haar niet meer leuk toen ik Hermia leerde kennen maar nu vind ik Hermia niet meer leuk en ben ik heel verliefd op Helena. Het spijt me Egeus, maar ik wil niet meer met Hermia trouwen. Lieve Helena , wil je mijn vrouw worden?

Helena :Heel graag liefste Demetrius. Droom ik nu of ben ik wakker. (*knijpt zichzelf*) Au, ik ben klaarwakker. (*Ze omhelst Demetrius*)

Lysander : Lieve Hermia . Wil je met me trouwen? Tenminste als u het goed vindt Egea?

Theseus :Hoe het ook zij, iedereen is nu gelukkig. Egea, geef je je toestemming?

Egea :Eh, maar Demetrius! (*Demetrius schud nee*) Nou goed dan, als de zaken zo staan. Wat zal ik dan nog protesteren. Goed ik geef mijn zegen.

Hermia :O, wat ben ik blij, dank u moeder. (*ze omhelst eerst Egea en dan Lysander*)

Theseus :Zo, nu gaan we naar het kasteel om het huwelijk te voltrekken. Kom, mijn Hippolyta. (*Theseus, Hippolyta, Egeus*),af)

Demetrius :Alles lijkt zo raar, vaag, in de verte.

Hermia :Alsof ik nog slaap.

Helena :Net als bij mij. Ben je nu echt van mij, Demetrius, of toch niet?

Demetrius :Denk je dat we wakker zijn? Of slapen we nog? Was Theseus hier net of niet?

Hermia :Ja, en mijn vader.

Helena :En Hippolyta

Lysander :Hij vroeg ons mee te komen naar het kasteel.

Demetrius :Dan zijn we dus toch wakker. Kom, we gaan, en onderweg vertellen we elkaar onze dromen. (*Demetrius, Lysander, Helena, Hermia af, Spoel wordt wakker*)

Spoel :Als mijn wacht komt, roep me dan, ik moet zeggen "Volschone Pyramus". He-
ho, Pieter Dissel, Wind, Schaaf, waar zijn jullie? Weggelopen en mij hier
slapend achterlaten! Ik heb zo'n vreemde droom gehad. Ik dacht dat ik een
.....ik dacht ik had een.....Maar je moet wel een ezel zijn om zo'n droom na te
vertellen. Iiiiiiaaaaaa, ho-ho-ho-ho wat een rare droom. Iiiiiiaaaaa hmpf .
(*Spoel af*)

Einde zichtversie